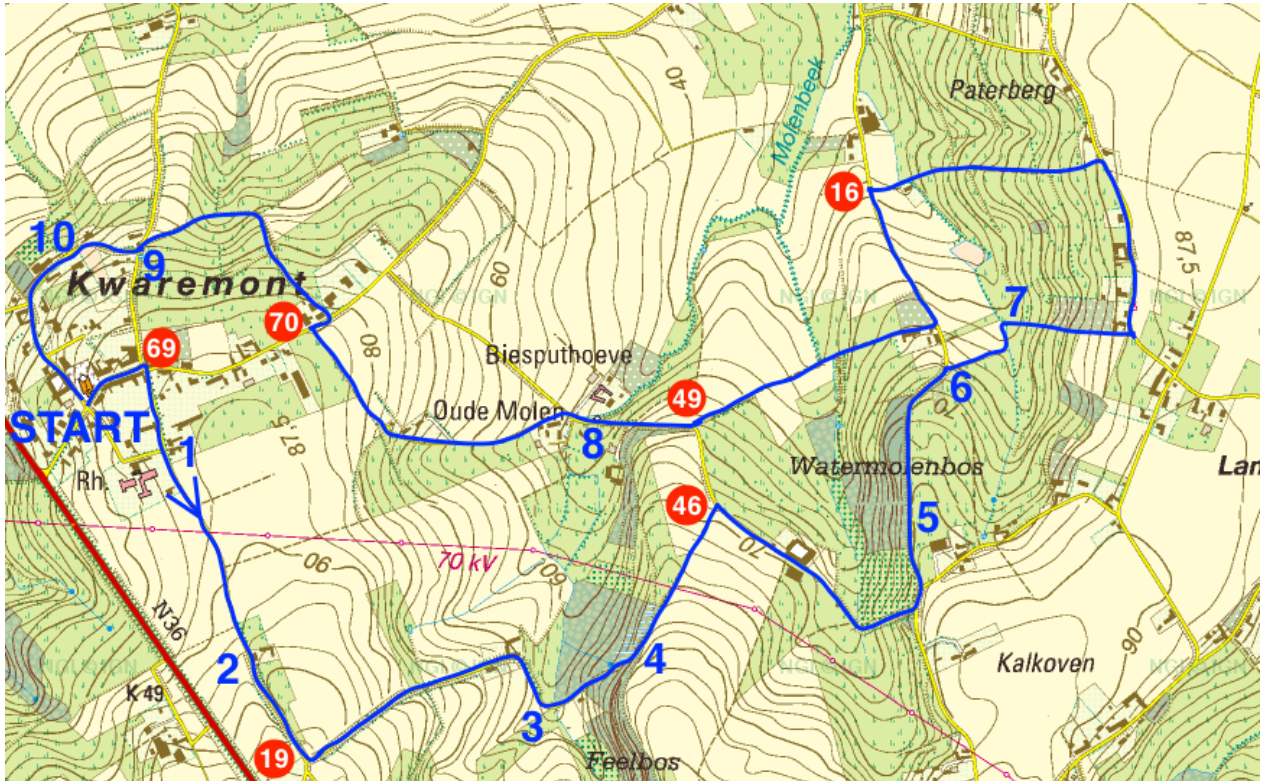

TRAGE WEGEN WANDELLUS : GEOLOGIEWANDELING KWAREMONT

Fragment topografische kaart 29/7-8, schaal 1:15000, toelating NGI A2270 (02 629 8282).

PRACTISCH

Start en parking: kerk van Kwaremont, Kwaremontplein

Bereikbaarheid: lijnbus nr. 68, Ronse-Kluisbergen, halte Kwaremont Dorp. Raadpleeg www.delijn.be voor de concrete diensturen.

Afstand: 6,5 km

WANDELING

We starten aan de kerk, gaan in oostelijke richting over het Kwaremontplein en slaan bij het eerste kruispunt rechts af (knooppunt 69 richting 19, Schilderstraat). Op deze kasseiweg lopen we over een relatief vlak plateau (1). Links en rechts van de weg liggen, dankzij de leembodem, vruchtbare akkers. Het dorp Kwaremont is gevestigd aan de rand van het plateau, dat op ongeveer 90 meter hoogte ligt. Het plateau heeft van bovenaf gezien een min of meer vierkante vorm, wat de naamgeving van het dorp verklaart: vierkante berg.

Na ongeveer 500 meter bij een lichte helling komen we in een eerste holle weg (2). Afstromende regen heeft de weg in de helling ingegraven, evenals slepende voeten, poten en wielen. Toen de weg verhard werd, stopte dit proces natuurlijk.

Aan het eerstvolgende kruispunt (knooppunt 19, richting 46, Feelbosstraat) slaan we links af) en wandelen naar beneden door een tweede holle weg. Links in de weide zien we een cirkelvormige laagte met enkele bomen: daar ontspringt een bron.

Een 300 meter verder nemen we de bocht naar rechts. Vóór we de volgende bocht naar links nemen, letten we even op het landschap aan onze rechterkant. Daar zien we twee kleine dalletjes maar geen beek. Dit zijn droge dalen; de beekjes zijn verdwenen omdat hun bronnen opdroogden (3).

Even voorbij de bocht staan we voor het Feelbos. We volgen het pad door het bos. In de helling aan de linkerkant van het bospad zien we een mooi voorbeeld van een bronamfitheater. Enkele bronnen zijn ontstaan in een brede halfcirkelvormige laagte aan de voet van een steilrand. In de ondergrond van de steilrand ligt zand boven een kleilaag. Het regenwater sijpelt door deze zandlaag maar kan niet door de klei sijpelen. Zo kan het water hier in een aantal bronnen naar buiten vloeien en een amfitheater uitschuren (4). De aanwezigheid van bronnen vertaalt zich ook in de plantengroei: reuzenpaardenstaart en bittere veldkers. Naast deze soorten groeien hier ook de typische voorjaarsbloeiërs als wilde hyacint, bosanemoon en kleine maagdenpalm.

We verlaten het bos en volgen de landweg tot aan de kasseistraat (knooppunt 46). We slaan rechtsaf en even verder draait de weg naar links en beginnen we aan een steile klim langs de rand van het Kalkovenbos. Bovenaan slaan we linksaf en enkele meters verder gaan we terug naar links langs de bosrand. De Middelloopstraat (5) blijft net boven het bos, dat een merkwaardig trapvormig reliëf heeft. Bovenaan is de boshelling supersteil, terwijl lager de bodem veel vlakker is en plaatselijk zelfs een tegenhelling vertoont. Ooit is hier een grote schijf grond over enkele honderden meters breedte naar beneden geschoven. De scheuren in de weg herinneren er ons aan dan dit verglijdingsproces nog verder doorgaat. Let ook eens op de bosrand met bomen en struiken zoals zoete kers, beuk, rode kornoelje, hazelaar, iep, tamme kastanje en berk.

Aan de tweede bocht (6) verlaten we de Middelloopstraat en volgen we voetweg 62 (tussen de akker en de weide, volg de bewegwijzering). We hebben een overzicht van de steile helling van de Paterberg. Op een paar honderd meter van elkaar zien we drie hobbelige glooiingen. In deze hellingsdalletjes komen eveneens verglijdingverschijnselen voor. Bovenaan de dalletjes glee en glijdt de grond naar beneden en onderaan stapelt de afgeschoven grond zich op in hobbels en bobbels.

We volgen de voetweg langs de akker naar beneden tot aan de beek. We slaan linksaf, volgen de beek enkele meters, stappen over het brugje. Aan deze brug zie je duidelijk de hobbelige weide voor ons (7). Dit is in feite de accumulatiezone van een verglijding.

We volgen voetweg 62 verder tussen de twee weiden naar boven tot aan de Lamontstraat. We slaan linksaf en lopen zo op de top van de Paterberg. 300 meter verder, tegenover huis met nr. 22 nemen we de onverharde weg naar links (richting knooppunt 16). Op deze plaats bevinden we ons op 80 meter boven de zeespiegel, wat aangegeven wordt door het roodgekleurd paaltje.

We dalen terug af in deze vallei. De gekleurde paaltjes geven de hoogtemeters aan. Merken we op dat deze vallei asymmetrisch is. We lopen op de steile helling, de tegenoverliggende helling is veel zachter. Let tussendoor terug op de hobbelige vergleden weiden.

Na ruim 400 meter komen we aan de Middelloopstraat (knooppunt 16) waar we links afslaan. Na bijna 300 meter slaan we de onverharde weg voor de huizen rechts in. Deze weg loodst ons door het volgende dal. Terug bovenaan kunnen we even uitrusten op de rustbank en genieten van het weidse landschap van de Scheldevallei (knooppunt 49). De paal achter de rustbank geeft

het hoogtebereik weer van de Scheldevallei (10 meter) tot aan het hoogste punt van Oost-Vlaanderen (Hotondberg, 150 meter).

Uitgerust volgen we de straat naar beneden (richting knooppunt 70) en na 200 meter passeren we voorbij 'Molenhof ter Plancken' met de resten van een watermolen (8). Deze molen aan de Molenbeek werd reeds in 1577 vermeld en deed tot 1942 dienst als korenwatermolen. Om een groter debiet te krijgen werden stroomopwaarts, aan de overkant van de straat, spaarvijvers aangelegd. In deze vijvers, die thans gedempt zijn, groeiden o.a. biezen, vandaar de naam "Biesputmolen".

We slaan linksaf en volgen het "Slibbergat" tot aan de Keuzelingstraat (knooppunt 70). Hier

slaan we rechtsaf (richting knooppunt 65) en 20 meter verder linksaf. Langs dit GR-pad hebben we terug een mooi panorama op de Scheldevallei. Deze mooie onverharde weg leidt ons tot de bekende kasseiweg, de oude Kwaremont, waar we links afslaan. Let even verder aan onze linkerkant op de oude eik als merkboom voor de voormalige bron (9). We slaan een paar meters verder rechtsaf (Ommegangstraat) en 100 meter verder, juist voorbij het huis met nr. 15 kijken we even naar rechts (10). Onze aandacht gaat niet alleen naar het mooie panorama, maar

naar de hobbelige weide net voor ons. Deze plaats is continue onderhevig aan trage hellingbewegingen. In januari 2002, januari 2003 en december 2003 hebben zich drie re-activaties voorgedaan. Vooral de laatste re-activatie richtte heel wat schade aan de oprit en de tuin.

We vervolgen onze weg en na ruim 100 meter buigen we mee linksaf tot aan de kerk van Kwaremont. Bekijken we tenslotte eens de kerkhofmuur. Ze bestaat deels uit breuksteen van Doornikse kalksteen en baksteen), gestut door steunberen. Let op de Muurleeuwebek die in de voegen groeit.

Tekst: Marie-Christine Gottigny en Filip Keirse

Meer info over het wandelknooppuntennetwerk Vlaamse Ardennen:

<https://www.kluisbergen.be/website/7688-www.html>

Natuurpunt
Vlaamse Ardennen *plus*